

Indtægter.	Boligudgiften udgør pCt. af Indtægten	
	København.	Frederiksberg.
Under 1 200 Kr.	35,2	50,5
1 200—1 500 Kr.	24,0	29,6
1 500—2 000 —	20,7	24,7
2 000—3 000 —	17,5	21,8
3 000—4 000 —	15,7	19,2
4 000 Kr. og derover	5,1	7,1
Tilsammen...	12,5	14,5

I Krigsaarene steg Indtægterne for mange Mennesker meget betydeligt og Hr. R. paastaar nu, at da Huslejen ikke steg i samme Forhold fremkaldtes der et »unormalt Begær efter Lejligheder«. Denne Slutning er ganske uberettiget. Om Indtægtens Stigning vil medføre en Tendens til Forbedring af Boligforholdene vil ganske afhænge af, hvorledes Prisforholdet er med Hensyn til *samlige* Ting, der efterspørges. Saafremt Prisstigningen paa Nødvendighedsartikler er forholdsvis stærkere end Indtægtsstigningen, kan det godt tænkes, at man vil se sig nødsaget til at nøjes med en ringere Bolig end før, selv om Boligudgiften ikke stiger. Dette vil ganske afhænge af et Skøn over, hvilke Nødvendighedsartikler — herunder Bolig — man bedst kan reducere Udgiften til. Nu maa det vel antages, at Indtægtsstigningen i Krigsaarene for manges Vedkommende var større end Prisstigningen paa Varer. Dette har selvfølgelig medført, at visse Kredse af Befolkningen har søgt at forbedre deres Boligforhold, og dette har forværret Situationen for den Del af Befolkningen, hvis Indtægter ikke er steget saa stærkt. Hr. R.'s Opfattelse, at dette kunde have været undgaaet, saafremt man havde undladt at begrænse Lejen gennem Huslejelovgivningen, savner ethvert Grundlag. Huslejelovgivningen hindrede jo netop ved sine Opsigelsesbestemmelser, at en Husvært kunde opsiges en Lejer, fordi han fra anden Side modtog et Tilbud om Lejemaal med forhøjet Leje. Saafremt disse Bestemmelser ikke havde eksisteret, er der næppe Tvivl om, at den Del af Befolkningen, der havde særlig Fordel af Prisstigningen i langt videre Omfang end nu sket havde forbedret sine Boligforhold — en selv ret betydelig Lejeforhøjelse vilde sikkert ikke for den have virket skræmmende — medens samtidig den store Lejestigning, som vilde have fundet Sted, havde bevirket, at et langt større Antal Familier af økonomiske Grunde havde maattet melde sig husvilde eller indskrænke deres Bolig betydeligt.

Gennem de 2 Afsnit (Pjecen Side 13—15) med Titler »Bolig-Standarden efter disponibel Lejlighedsantal og i Brug værende Lejligheder« og »Bolig-Standarden efter det tilstedelevende Etageareal (m²) og det i Brug værende Etageareal (m²)« mener Hr. R. at have ført Bevis for, at Bolig-Standarden er højere nu end nogensinde tidligere. Etageareal kendes for de Ejendomme, der er opmaalt af Stadskonduktøren til Arealsskat, »Etageareal« medtager altsaa baade for meget (Butikker) og for lidt. Undersøgelsen har derfor ringe Værdi. Forøvrigt maa der ogsaa være en Fejlregning. De rigtige Tal er:

	København pr. 1. Januar		Frederiksberg pr. 31. Marts		Tilsammen.	
	Etageareal m ²	m ² pr. Indbygger	Etageareal m ²	m ² pr. Indbygger	Etageareal m ²	m ² pr. Indbygger
1891.	7 027 419	22,2	920 095	19,0	7 947 514	21,8
1900.	8 529 414	23,8	1 547 221	21,0	10 076 635	23,3
1905.	11 450 010	27,2	2 186 042	26,3	13 636 052	27,0
1915.	14 018 034	28,6	2 685 033	27,5	16 703 067	28,4
1916.	14 214 495	28,1	2 737 456	27,5	16 951 951	28,0
1917.	14 408 391	27,8	2 766 844	27,4	17 175 235	27,8
1921.	15 642 991	27,9	2 890 151	27,6	18 533 142	27,8